

1. My če - ká - me, kdy za - ví - táš,
 Již při - jdeš zá - hy, Pa - ne náš,
 tvůj pří - chod vy - hlí - ží - me.
 již má - lo ča - su, ví - me.
 Kdo tě če - ká, se ne - le - ká,
 vstříc ra - dost - ně - ti chvá - tá
 tam vo - byd - lí tvá sva - tá.

2. My čekáme tě s důvěrou / zde za dnů zkoušek víry. /
 Tys snášel kříž svůj s pokorou, / jsa laskav bez vší míry. /
 Jak bychom my zde ve dnech tmy / se kříži vzpírat měli, /
 když vůle tvá tak velí?

3. My čekáme tě, ty zde již / nám srdce vznítíš cele. /
 Ty skrytě při nás v Duchu dlíš, / však jednou přijdeš skvěle. /
 A potom dáš nám, Pane náš, / u sebe pokoj věčný / a život
 nekonečný.

T: Philipp Friedrich Hiller, Geistliches Liederkästlein, 1767 /
 Gustav Adolf Molnár, 1915 / Evangelický zpěvník, 1979
 M: podle Wenera Fabricia Severus Gastorius, Andächtige
 Elends-Stimme, 1679 / Nürnbergisches Gesang-Buch, 1690 / 2018